

การศึกษาค้นคว้านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการบริโภคของครัวเรือนในจังหวัดลำปาง และเพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคของครัวเรือน โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนในจังหวัดลำปาง ปี พ.ศ. 2539 ก่อนวิกฤตเศรษฐกิจและปี พ.ศ. 2541 หลังวิกฤตเศรษฐกิจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ วิเคราะห์โดยใช้เทคนิควิธีวิเคราะห์สมการถดถอย (Regression Analysis) วิธี Ordinary Least Square (OLS)

ผลการศึกษาเมื่อทำการทดสอบการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการบริโภคของครัวเรือน (Structural Change Test) พบว่า ค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (MPC) ของครัวเรือนจังหวัดลำปางก่อนวิกฤตและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ มีความแตกต่างกันพอสมควรและมีความสำคัญทางสถิติ กล่าวคือในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ค่า MPC มีค่าระหว่าง 0.232 ถึง 0.254 ขณะที่หลังวิกฤตเศรษฐกิจ ค่า MPC อยู่ระหว่าง 0.127 ถึง 0.155 ดังนั้นจากค่า MPC ของครัวเรือนในจังหวัดลำปางที่มีการเปลี่ยนแปลงในทางลดลงประกอบกับรายได้เฉลี่ยและค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของครัวเรือนในจังหวัดลำปางที่ลดลงเป็นผลกระทบที่เกิดจากวิกฤตเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมา

ผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคของครัวเรือนจังหวัดลำปาง ก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ (ปี พ.ศ. 2539) และหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ (ปี พ.ศ. 2541) พบว่าปัจจัยทางด้านเขตที่อยู่อาศัย อายุของหัวหน้าครัวเรือน ขนาดครัวเรือน การเป็นเจ้าของที่ดิน ระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือนและเพศของหัวหน้าครัวเรือน มีอิทธิพลในทิศทางเดียวกันกับการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของครัวเรือนในจังหวัดลำปาง ทั้งก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 90 % ขึ้นไป สำหรับปัจจัยทางด้านอายุ เพศ และการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือนพบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

The purposes of this study were to examine factors affecting the consumption behavior of households, and to investigate the change of consumption behavior of households in Lampang province for the year 1996 (before the economic crisis), and 1998 (after the economic crisis). In this study, the Ordinary Least Square (OLS) method was applied for the analysis by using secondary data collected by the National Statistical Office (NSO). This study also employed the dummy variables to test the structural change.

The empirical evidences revealed that the Marginal Propensity to Consume (MPC) before the economic crisis ranged 0.232 to 0.254 , and the MPC after the economic crisis ranged 0.127 to 0.155. In addition, regarding to the testing of structural changes, the empirical results found that the MPC of the households in Lampang province before and after the economic crisis were statistically significantly different. Thus, it implied that the decrease in MPC in Lampang province was seemingly effected by the economic crisis.

Moreover, the results indicated that revealed that residence, age of household, family size, land ownership status, education of household head, and gender of household head

Moreover, the results indicated that revealed that residence, age of household, family size, land ownership status, education of household head, and gender of household head had the positive relationship with the household consumption in Lampang province before and after the economic crisis, with the statistical confidence level of 90 %. However, the coefficients of age, sex and level of education of the head of households were found to be statistically insignificant.